

השבה

רבי נחמן מברמללב

ט' אדר א' תשע"ג, י"א טבת תשע"ג, ט' אדר א' תשע"ג

החמייש שמננו נשכח כל הארבע יסודות
וכו', והוא מאיר האמת לכל הארבעה דוגלים.
והצדיק הוא בחינת יוסף שנקרא **שוו**, בחינת
בכור שרו הדר לו גנו, ושמתגרב הבעל-דבר
על עצם הנكرודה שיש בכל אחד מישראל מצד
שהוא מזרע ישראל.

וועוד יותר, חס ושלום, כשרוצה להתגבר
ולגנוב ממננו נקורו לעקרו לגמרי בחינת **טבתו**
המשורש בו, ורוצה לעקרו לגמרי, שambilו ידי
או מכרו, כי יש שטובותה לגמרי, שambilו ידי
פריקת על לגמרי, חס ושלום, שזה בחינת
טביה ושותיה לגמרי, חס ושלום, ויש שאינו
מסיתו לפרק על לגמרי, רק שמסיתו שככל
עובדתו יהיה בשביב ממון, שזה בחינת **ומכרו**,
שמוכר קדושתו בשביב ממון. אבל בכח
הצדיק אמרת, סוף כל סוף, מתגברים נגדו,
עד שמצויאים ממנו הטוב בפמלי פפלים,
בבחינת ארבע צאן תחת השה וחמשה בקר
תחת השו, כי כל מה שמתגבר יותר בשקרו
ונגבתו, מוצאים ממנו הקדושה אחר-כך
יוטר יותר כנייל.

סלאפורה

(התקשרות לרבי נחמן עלי עיי ר' ישראל קاردונר ז"ל)
◎ ... אחרי שר' ישראל נפטר, הייתה קם
בחוץ והולך למקווה. ופעם אחת, בחוץ
נדמתי על יד הספר וראיתי שאני בתוך הים
והגlimים סוערים, והייתי כבר לאחר יאוש, כי
אמרתי הנה אטבע.

◎ פתאום, ראייתי בתוך הים, בנין,
ונכנסה לבני קצת נחמה וחשבתי אולי אצליח
ליכנס לתוכן הבניין. עלייתיכם בכל כוחי במדרגות
ושמחתי שמחה גדולה שניצלתי מן המים.
נכنسתי לאכסדרה ושם, היו הרבה חדרים,
עברית כל החדרים עד הסוף. פתחתי את הדלת
האחרונה, וראייתי זוקן שזקנו הלבן יורד לעל
פי מדתו. היה בהם יופי וחן כזה, שאין
רואים. פנוי היה צעריהם ונאים. נכנסתי והזקן
היה יושב על הכסא, ואיש אחד היה מסתובב
אננה ואננה. כשהכנסתי, נתן לי הזקן: **שלום**
עליכם, וטפס זדי באהבה כזאת, עד
שנתעוררתי.

התחלתי לחשב מה פשר החלום הזה, ולא
עליה בידי הפתרון. נכנס לי במחשבה ובקשתי
רחמים מאית הי' יתרך, ולקחתי ספר אחד מון
השולchan. פתחתיו וממצאתני חי מורינו הרב רבי
נחמן, וממצאתני מה שכתוב שם כי היה מעשי
שיראו אותו בדמות זוקן ... (ההמשך יבוא)

כך, עד שמעלים האמת יותר ויוטר, כביכול
כאילו עשה עין של מעלה וכי כנייל. ועל-כן
הגנב משלם כפל ושלומי ארבעה וחמשה,
כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי בודאי אתה
מרום לעולם ה', כי אף-על-פי-שנתנו כה
להשקר להתגבר כל-כך, אף-על-פי-כך יד
הקדושה והאמת תמיד על העலינה, כי מעט
מן האור דוחה הרובה מן החושך.

ותclf כמשמעות האדם עצמו להאמת
לאמתו, איזי מאיר עלייו אוור השם יתרך,
שהוא כביכול עצם האמת; ואז לא די שזוכה
לצאת מהחושך והשקר, אף גם הוא זוכה
להוציא ממס כל הטוב שהיה כבוש אצלם
מכבר; וכל מה שהשקר והחושך מתגברים

משפטים

ביוטר להחשים עליו, חס ושלום, הוא מוציא
מהם הטוב שכבוש בתוכם יותר ויוטר, על-ידי
שomatgevr biyutor להמשיך על עצמו אוור האמת,
שהזה בחינת תשלומי כפל שמשלם הגנב,
שנמצא הגנבה בידו.

ואם התגבר ביוטר, עד שכבר טבחו או
מכרו, איזי משלם ארבעה וחמשה כנייל, שזה
בחינת מה שזכה יעקבabenio, עליו השלום, על-
ידי האמת והתחמיות שלו להוציא מייד עשו
הכבודה, ומדי לבן הזקיא כל זוגינו ושנים-עשר
שבטי-יה וUSHIROT GDOL, והכל על-ידי גודל
האמת, שעל-ידי-זה לא די שהשקר אינו יכול
להחשים עליו, חס ושלום, אף גם האמת מאיר
לו כל-כך עד שמצויא מהם כל הטוב שהיה
כבוש אצלם מכבר כנייל.

ותבחו או מכרו ...

יש נקודת אמת המשורש בכל אחד
מיישראל מבחן כלויות קדושת ישראל
הנקראים **שיה**, והם בחינת דעת, בחינת ארבעה
דגלים וכו' כמובואר בפנים. והצדיק האמת
הוא קוצא דעתך, כי הוא מאיר האמת
בכנסת-ישראל, והוא בחינת **הא**, בחינת יסוד

השבה

ט' אדר א' תשע"ג, י"א טבת תשע"ג, ט' אדר א' תשע"ג

שנתיים ישלם ...

(אוצר היראה – אמת – ע"א, ע"ז, ע"ט)
בשאהמת מאיר ו מבטל החושך, איזי נ מש
על הקדושה בחינת כפל, כי לא די שהאדם
בעצמו יוצאה מותו חשתת אפלתו על-ידי או ר
האמת, אף גם הוא עשה פתח גם לאחר
להוציאו מה שהגנב משלם כפל (לקוטי הלכות –
בחינות גנבה הי' – אות ב').

ארבע צאן תחת השה וחמשה בקר תחת השו ...

עיקר הבחירה של האדם הוא בעניין
האמת והשקר. כי אמת הוא עצם הקדושה
והטוב, ושקר הוא עיקר הטומאה והטהרא-
אחרא והרע. וצריך האדם לבחור בטוב
ולמאות ברע, הינו לקרב האמת ולרחק
השקר. והנה השקר והטהרא-אחרא הם הבלתי
נידף, אין בהם שום ממשות כלל, מאחר שהם
שקר ומילוי דכדי [דברי שקר]; וזה בחינת **כפי**
כל אלהי העמים אלילים – אלילים ממש.

אך, אף-על- פי-כן בשוביל כח הבחירה נתן
כח הבחירה, עד שיוכל להטעות את האדם
ולומר עליו שהוא אמת, וכמובואר במקומות
אחר, שכחווריון השקר שתפי פעמים, נעשה
אצל אמת וכו'. ולא די שהאדם יכול להטעות
את עצמו, עד שיוכל להטעות גם אחרים

בשקרו וborgnet utromto; ולא די בזה, עד
שכוביכול יכול להמשיך הסתרה כזאת כאילו
גם השם יתרך מסכים עמו, בבחינת **גנבה**
אמחרותא, רחמנא קרי [גב נפני המחרתת,
קווא להן]; כי השם יתרך נתן כח להבחירה
כל-כך, שעיקרה על-ידי השקר כנייל, עד שיש
כח הבחירה – שהוא בחינת גנבה – להעלים
האמת כל-כך, עד שייהי נדמה לכארה כאילו
העלים האמת גם למעלה כביכול.

זה שאמרו רבותינו ז"ל על הגנב, שעשה
עין של מעלה כאילו אין רואה – עשה ממש
כביכול כנייל. וזה שמצוינו גבי עשו, שרצה
להטעות את אביו ברמאתו ושקריו, עד
שימשיך לעלו את הברכות מלמעלה, עד שחתוף
הគרכח לילך עמו במירמה גדולה, עד שחתוף
הברכות ממנה, וגם אף-על-פי-כן התגבר עשו
ואמר: **ברכני גס איני אבי**, עד שברכו ועל חרב
תחיה, שעל-ידי-זה מטארכ הгалות כל-כך
כידוע.

זה בחינת חומר הגנב מהגzel, כי הגzel
אין מעלים על-כל-פניהם האמת כל-כך
בעורמותיו ושקריו, רק הוא בא וגוזל את חברו
בזרעו ובאונס; והגנב בא בערומה ובמרמה כל-

היל מורה לין

(תקצ"ה)

שמעתי בשם, בעת שבא מהנסעה הנדולה שנסע לאוירטש עד שבא ליזלב ושם נפטר אשתו, ואחר-כך נשׂתך מבראך עם אשתו השניה, אז כשבא לבתו לפה ברסלב דבר הרבה משודכים, ואמר שאין מי שידע מעניין זה של שודכים. וכבר נרשם מעט מזה במקומות אחרים.

אמר שכשהיה בקהילת-קדוש ראנדוליב בשבי להשתיך עם אשתו השניה מקהילת קודש בראד, אז באו כמה עגנות עם נשים שבאו בשבי להשתיך עמו. ואמר שכלו היו זוגים של. ואמר שככל איש יש לו כמה וכמה זוגים, רק שיש בה כמה בחינות שנות וענינים נפלאים. כי מכל הדיבורים שדברים בענייני השודדים, אף-על-פי שאינם נגמרים, זה בעצם בחינת זוג ושידוך. ולפעמים יושבים בני בתיהם, ואומרים שראי שואה ישא את זאת, על-ידי-זה נגמר בחינות הזוג של זה האיש עם אותה האשה. ולפעמים באים שדכנים ומדברים השידוך אבל איינו נגמר, וגם זה בחינת זוג משידוך. ובודאי היא בחינת זוג יותר מהראשון. ובעת הגמר נפרדמים מאיזה סיבה. ולפעמים נגמר גמר השידוך ואחר-כך מפסיקים הקשר של תנאיים. ולפעמים באין לידי נושאנו ואחר-כך בסמוך נעשה גט בגיןיהם. ולפעמים אין נעשה הגט עד אחר אייזה זמן, וכיוצא בה מה בחינות שיש בענייני השודדים והזוגים שאינם נגמורים אחר-כך, אבל ככל הם בחינת זוגים שלו.

ככל אחד יש לו כמה זוגים, רק שאצל זה נגמר אייזה זוג שלו על-ידי אייזה דבר בעלמא שדברים מזה השידוך. ולפעמים על-ידי אייזה דבר יותר או על-ידי אייזה התקשרות או נסעה או עבדא [מעשה] בשבי השידוך לפי שעה וכו', כניל. וזה הדבר הוא עניין נפלא ונורא שלא נשמע כזאת שהדייבור בעילאי שדברים מהשידוך, זה בעצמו הוא בחינת שידוך. וכן מבואר [בספר] האל-בית שלו החדש, שהדייבור בעצמו מהשידוך ז'. והדבר רושים בו ובבה עיין שם ולמען ישראל עמק, ומכל הצרות.

באמת, ספרו שהטארא או, שידוך מעניין השידוכים, מה שאין יודע בה כל גדול הדור מאומה.

הפללה

(לקוטי תפילות אי – קמ"ד)

♦ רבונו של עולם, רחמן מלא רחמים,
רחם על דור העני הזה, התרצה והתפיס לדור
ענוי כי אין עוזר. ראה עניינו ועמלנו, כי אין לנו
על מי להשען, כי אם עליך אבינו ששבשים, ועל
כח וצדות אבותינו ורבותינו הקדושים אשר
בארץ המה, עשה למעןם ולמען הרוגים על שם
קדשך, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכות שהם
רבי עקיבא וחבריו, שנחרגו על קדשות שמקד
ביסורים קשים ומרימים וענוניים גדולים מאד
ויצאה נשמהם בקדושה ובטהרה על קידוש
שםך. זכור את כל הרוגים הקדושים שנרגעו
על קדשות שמק בעוניים קשים ומרימים מיום
ההורבן עד הנה. זכור את המשירת נפש בכל
יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים, אשר
בליבי אחורי השיחות והתחינות והצעקות
והבעיות ששפכתי עלייך לפני הבורא יתברך,
בעת התבודדות בחוץ ליליה, בין הרים
שעל יד ר' מאיר בעל הנס זכוינו יונעליינו, כי
נפץ קשורה בנפשי תמיד, בכל יום, בכל עת
ובפרט בתפילה ובקשתி המו מעילך ביותר.

אשר האוונאים שזכו לשם
כזאת, מרוב חביבותך ועוצם אהבתך אשר
אהבתך, אהבה רבה אהבת אמות בימוט
וינתק לעולם, ומוגדל תשוקתי לראות
בחצחות הנצחית, הריני שולח אליך דברים
אליה מדברי ריבינו זכרונו לברכה, אשר שלח לך
ובליبي אחורי השיחות והתחינות והצעקות
והבעיות ששפכתי עלייך לפני הבורא יתברך,
בעת התבודדות בחוץ ליליה, בין הרים
שעל יד ר' מאיר בעל הנס זכוינו יונעליינו, כי
נפץ קשורה בנפשי תמיד, בכל יום, בכל עת
ובפרט בתפילה ובקשתி המו מעילך ביותר.

כיעדי טוב לבך וסגולת נפשך
היקחה והעדינה מאוד בפנימיות. הקיצה אחוי
משיגניך וזכור את בוראך בימי ז꼰וטך וחשוב
על אחריתך ותכליתך הנצחית, רום והזון הולך
הלא כבר עברו משנותיך הרבה. והזון הולך
והומו. הולך וסוער ופורח צל ימינו על
הארץ, ומתי תעשה לביתך הנצחית. הימים קוצר
וחמלכה מרווחה ולא עלייך לגמור המלאכה,
רק כל אשר תמצא ידך לעשות בכוחך עשה
ואם לא עשינו אימתי, בכל יום ויום רץ
ופורח מאד ואינו עומד כלל אפילו רגע
אחרת.

המעתיק

צדקה וחסד

אוצר היראה - צדקה ומגילות חסדים, ע"ט-פ'

❖ על-ידי צדקה מברירנו השפע מבחינת
שפע בהמה לשפע אדם.

❖ על-ידי שעושין צדקה וחסד, על-ידי
זה ממשיכין בחינת הצדקה וחסד עלינו הנפל
והנורא הנמשך מבחינת תפילה זו, ועל-ידי זה
ממתיקין כל הדינים והמשפטים שהייה
בצדקה וחסד גדול [לקוטי הלכות - הלכות
מתנה ה' - אות ס"ח].

מ"ל מ"ל מ"ל

מנוי פרט לשלנה (עלון אחד לכל שבת),

בדיוור שיר לביות: 120 ■

הקדשת עליונים לעליון נשמת קרבנים או רפואה
שלימה וכל הישויות: 200 ■ ל-1000 עליונים

מלתב

(ספר אפיק הנחל – מכתב לד')

א ב"ה, חצות ליל שישי ט' כסלו
תשכ"ב. טבריא.
על ציון הקדוש ר' מאיר בעל הנס זכוינו יונ
עלינו, דיבור אחד של אמרת עוליה יותר מראלפים
ורבבות דיבורים שיש בהם אחיזת השק. כל
מה שאנו מדברים, אין כוונתנו לדיבורים
בלבד. כי אם לילך זה ולהציג נפשו על ידי
זה.

א בת עני ולבוי מר..., שאזר את חלציו
בלי עצמות, ולבב את לבבו הנלבב, להשתמש
בחחות לשונו החד והקולע, וכשרונו הגדול
bijouter מגדר הרגיל, לרכוש נפשות גדולות של
ישראל מミתיה והרגינה חס ושלום.

עלאות

לקוטי עצות – קדושה וקידוש ה', י-ח)
♦ עיקר היהוד של מעלה, נעשה על-ידי
מסירות נפש על קידוש השם (שם, סימן רס).
♦ יש צדיקים גדולים שיש להם שם גדול
למרחוק, אבל הרבה מבזין את שם ודברים
עליהם, ויש להם שפיכות דמים מזה, והם
מקבלים כל זה עליהם עצמם בשיבת קידוש
השם, ועל-ידי זה מצלים ריבות נפשות
ישראל ממייתה והרגינה חס ושלום.